

Kako je nastao IGSM?

Prije sedamnaest godina u nizozemskom gradu Delftu prvi puta sastali su se studenti geodetskih fakulteta iz različitih zemalja.

Članovi odbora *Committee Snellius International* 'GAUSS1 željeli su usporediti program Geodetskog fakulteta na Tehničkom sveučilištu u Delftu sa sličnim programima drugih fakulteta. Kako je to jedini takav fakultet u Nizozemskoj, bili su prisiljeni obratiti se studentima iz susjednih država. Odazvalo se oko 150 studenata s 15 fakulteta iz 7 različitih država i tada još nisu ni znali da su započeli tradiciju susreta koji se do danas redovito održavaju. U početku bilo je to tek neformalno okupljanje studenata iz različitih zemalja, ali kako je broj sudionika svakim susretom rastao, susreti su zahtijevali sve više truda i brige oko organizacije.

IGSM (International Geodetic Students Meeting) održava se jednom godišnje u proljeće. Organizacija leži na studentima sa fakulteta zemlje u kojoj se održava i oni ga mogu osmisлити prema vlastitim zahtjevima i mogućnostima. Na organizatorima ostaje da osmisle program sa predavanjima, izlete, prezentacije, izložbe itd. Obično službeni dio IGSM-a završava turističkim programom, razgledavanjem znamenitosti i tradicionalnim geopartijima.

Izneneđujuće velik odaziv na prvi susret bio je

razlog za organizaciju IGSO (International Geodetic Students Organisation) narednih godina, čiji se broj članova iz godine u godinu povećava. Tako je 10. svibnja 1991. godine, na četvrtom IGSM-u u Grazu, službeno ustanovljena IGSO.

IGSO?

Glavni cilj IGSO (International Geodetic Students Organisation) je izgraditi nova ili produbiti već postojeća prijateljstva među studentima geodezije, geomatike, kartografije, topografije, fotogrametrije i daljinskih istraživanja iz različitih zemalja. IGSO pomaže u učinkovitijoj i bržoj razmjeni iskustava i ideja među studentima sa različitih sveučilišta. Poznanstva i prijateljstva omogućuju i lakšu razmjenu studenata, jer ionako postoji malo programa za razmjenu studenata za područja iz našeg studija (ERASMUS, IAESTE).

Veliki problem s kojim se susreće IGSO je nestalnost aktivnih članova, jer studij u pravilu traje par godina. Upravo zbog toga neke velike ideje ostaju nedovršene, nakon odlaska svojih začetnika. S druge strane, to ima i pozitivan učinak, jer je organizacija fleksibilna i spremna na novosti i promjene.

Službeni jezik unutar organizacije je engleski. Unutarnja struktura djelovanja uređena je statutom, koji je donesen na prvom susretu u Nizozemskoj. Na četvrtom IGSM-u u Grazu broj fakulteta sudionika povećao se na 17, koji su potpisali memorandum

organizacije. Danas IGSO broji 72 člana (društva i organizacije studenata geodezije koji zastupaju svoj fakultet) iz preko 28 različitih država. Za vrijeme IGSM-a u Hannoveru u travnju 1996. godine studenti našeg fakulteta, zajedno sa studentima iz Coimbe (Portugal), Beograda (Jugoslavija), Istanbula (Turska) i Neubrandenburga (Njemačka) pridružili su se ovoj velikoj organizaciji. Od 1992. godine organizacija se ponosno može pohvaliti i jednim neeuropskim članom, studentima sa Sveučilišta Kumasai iz Gane.

IGSM 2004 Espoo, Finland

U lipnju 2004. godine IGSM je prvi puta organiziran u jednoj od Nordijskih zemalja. Studenti iz Helsinkija pobrinuli su se da 150 studenata iz 20 zemalja kući ponesu samo lijepe uspomene iz Finske. Department of Surveying, Helsinki University of Technology jedina je ustanova za edukaciju budućih geodeta u Finskoj.

Na aerodrom u Helsinkiju sletjeli smo u kasnim večernjim satima. Iako smo na to bili spremni, iznenadili smo se što je u 23 sata ovdje još dan. Ljetne noći u Helsinkiju poprilično su svijetle, ali Sunce ipak zalazi svaki dan u godini. Sunce je tih dana zalazilo u 22.50 i izlazilo 3.50 idućeg jutra. Tako smo prije odlaska na spavanje redovito odgledali izlazak Sunca.

Budući da smo stigli dan ranije, smjestili smo se u jeftinom hostelu u centru, i odvojili vrijeme za istraživanje grada. Nakon cjelodnevnog obilaska znamenitosti, krenuli smo u noćni život i doživjeli razočarenje. Bila je nedjelja navečer i na ulicama

nikoga. Na vlastitom iskustvu saznali smo da u klubove obično ne puštaju mlađe od 23 i pravila su poprilično stroga. Uspjeli smo pronaći klub čija je granica 21, a osim nas i još ponekog turista, nije bilo nikoga.

Sutradan ujutro otišli smo na mjesto sastanka. Helsinki University of Technology je najstarije i najveće sveučilište u Finskoj, a datira još iz 19. st. Još 1950-ih sveučilište je premješteno iz Helsinikija u susjedni grad Espoo. U jednom od pet centara Espooa, Tapioli, nalazi se golemi kampus sa studentskim domovima, školama i fakultetima. Studentsko naselje izgleda poput apartmana smještenih u borovoj šumi. Studentske sobe u Finskoj isključivo su jednokrevetne sa zasebnim kupatilom, kuhinjom i dnevnim boravkom.

U stereotipe poput 'talkative as a Finne', narednih dana i sami smo se uvjerali kada smo se muvali kampusom. Nitko na sveučilištu nije nam se nasmiješio, a razlog tomu je što su bili prezauzeti pričanjem na Nokiu ili downloadanjem e-mailova na svoje PDA-e, da bi prepoznali išta više od par koraka pločnika ispred svojih nogu. Finci, naime, puno pažnje posvećuju riječima, što se odražava tendencijom da kažu malo i izbjegavaju nepotrebne 'small talks'. 'Tvoj govor trebao bi biti bolji od tišine, a ako nije, ostani tiho.

Nitko od domaćima nije nas dočekaao, pa smo zajedničkim silama sa Švicarcima i Poljacima koje smo susreli pronašli naše odredište. Smješteni smo u osnovnu školu koja je taj tjedan služila samo za potrebe IGSM-a. Spavali smo na podovima učionica u vrećama za spavanje, a potrebe poput tuširanja

i hrane obavljali smo na istom mjestu, jer škola inače funkcionira na principu cjelodnevnog boravka pa imaju malu menzu i par tuševa.

U večernjim satima, nakon što su svi studenti sretno stigli, zauzeli mjesta za

spavanje, u obližnjoj dvorani priređen je Welcome party, prvi u seriji predviđenih partija. No, da ne bi pomislili da se tih dana smo partijalo, dovoljno je reći da su Finci pripremili prebukirani raspored raznorodnih predavanja i radionica i da smo svakog jutra u 6.30 umjesto 'Good morning' slušali zapovijedi Mike (IGSO General Secretary) 'Wake up. You must go to lectures'. Budući da se tuširati moglo samo pola sata prije doručka, bili smo prisiljeni ustati se, otuširati i doručkovati, te pješaćiti pola sata do glavne zgrade HUT gdje su za nas bila priređena predavanja.

Službeni dio programa započeo je sa Opening Ceremony. Opening Ceremony tradicionalno se održava na početku svakog susreta. Ovaj put srdačno su nas pozdravili ministrica kulture, rektor sveučilišta, predstavnik iz ureda gradonačelnika, direktor FIGa i predstavnik studenata. Pozorno smo slušali pozdrave dobrodošlice, divili se impresivnoj tradiciji IGSM-a i velikoj časti koja je pripala finskim studentima da upravo oni, prvi od svih nordijskih studenata, organiziraju ovaj veličanstveni događaj.

U dva dana imali smo priliku poslušati 14 predavanja iz različitih područja geodezije, a između predavanja imali smo pravi picnic lunch i coffee break na travi ispred zgrade sveučilišta.

Na predavanjima raznorodnih sadržaja slušali smo, o 3D modeliranju u fotogrametriji, o pozicioniranju u hidrografskoj izmjeri, vojnim kartama u Finskoj, mobilnoj upotrebi baza geopodataka u Europi, mobilnim aplikacijama za praćenje životinja baziranim na GPSu, o modeliranju i vizualizaciji

ekoloških barijera i još mnogim zanimljivim temama iz struke koje su za nas priredili profesori i asistenti sa fakulteta i sponzori.

Ipak, među stručnim predavanjima, našla se i jedna iznimka. Zadnje predavanje bilo je o sauni. O kulturi finske sune pričao nam je predsjednik Finish Sauna Society. U Finskoj ima 2 milijuna sauna na populaciju od 5 milijuna ljudi. Nije teško zaključiti da su saune posvuda. Važni ugovori u velikim tvrtkama potpisuju se nakon saunanja, državne institucije imaju sune, predsjednik se sauna u vlastitoj sauni, pa i ljudi u gradskim stanovima ili u vikendicama na selu. Jedan od najpopularnijih barova u studentskom kampusu dolazi u kombinaciji sa saunom. A da ne bi sve ostalo samo na govoranciji, u večernjem dijelu programa sudionici su imali priliku dvije večeri zaredom isprobati saunu što se pokazalo velikim uspjehom.

Kako reagirati na sljedeći prijedlog? Pozvani smo da skinemo odjeću i zatvorimo se u malenu sobicu zagrijanu na 100°C, gdje ćemo zajedno sjediti goli neko vrijeme i znojiti se. Zatim ćemo izaći van (još uvijek goli) i skočiti u jezero kako bi se osvježili u ledenoj vodi (ili da je kojim slučajem zima uvaljali bi se u snijeg). Skraćeno: jeste li za saunu?

Odgovor bi trebao biti jednostavan. Biti hrabar i reći: Yes, of course, jer ako odbiješ, propustit ćeš fantastično relaksirajuće iskustvo koje će ti pružiti vitalni pogled na kulturu i mentalitet naših finskih domaćina. Ipak, zašto bi bilo jednostavno, kad se može zakomplicirati. Zbog negodovanja sudionika

(uglavnom ženskog dijela), domaćini su bili prisiljeni promijeniti svoj običaj da u saunu idemo all together.

Tako je prvih pola sata bilo rezervirano za girls only, zatim pola sata za boys, i ostatak mixed. U ovom zadnjem najviše su uživali Poljaci i Česi, a mi ostali pili smo pivo u toplom baru i povremeno izlazili van kako bi nazočili kakvom hrabrom skakanju u jezero. Kako osnovno pravilo saune nalaže: ostani u sauni onoliko dugo dok se osjećaš ugodno i ponovi to par puta, saunanje je potrajalo do dugo u noć...

Cijeli jedan dan bio je posvećen izletu i razgledavanju zanimljivih znamenitosti u Helsinkiju. Između ostalog, posjetili smo The Arabia Centre koji je smješten u Arabia tvornici u Helsinkiju. Gledali smo kako se porculan ručno izrađuje i posjetili littala izložbeni prostor u Arabia muzeju i galeriji. Vidjeli smo poznate vaze koje je dizajnirao Alvaro Aalto i set posuđa iz kojeg se posluživala hrana na Oscaru i set iz kakvog večera Bill Clinton. Zatim smo uživali na krstarenju brodom, koje nam je pružilo potpuno drugi pogled na grad - razgledavanje predivnog arhipelaga Helsinkija.

Zadnji dan, nakon General Assembly-a, raznih radionica u kojima smo razmjenjivali naša studentska iskustva, te tradicionalne nogometne utakmice, uvijek je predviđen za oproštajnu večeru. Banquet je organiziran u Rake-Sali u centru grada i uvijek je zanimljivo vidjeti kako ovaj svečani događaj geodete preobraziti u neprepoznatljive ljude u odijelima i svečanim toaletama. Predstavnici sveučilišta iz svih zemalja imali su priliku darovati domaćine i zahvaliti na

gostoprimstvu i lijepim trenutcima. Domaćini tako dobiju pozamašnu zbirku delicija i alkohola specifičnih za zemlje iz kojih studenti dolaze. Nakon svečane večere, Farewell party nastavio se u obližnjem klubu sve do jutarnjeg polaska na aerodrom. Prespavali smo let do Budimpešte, čekanje na aerodromu i let za Zagreb puni dojmova iz zemlje u kojoj ljudi prihvaćaju da je u sauni na 80°C chili, a 20°C vani je freaking vruće.

Na kraju, želim pozvati sve studenata našeg fakulteta da ne budu inertni i svakako nastave tradicije odlazaka na IGSM narednih godina, jer ukoliko nitko od prestavnika sveučilišta ne dođe dvije godine zaredom gubi se članstvo u IGSO.

Studentske godine trebale bi biti poučne i zanimljive. Pored učenja, važno je imati aktivan studentski život i provesti vrijeme učeći o životu i svijetu. Unatoč velikoj popularnosti elektroničkih tehnologija, one ne mogu zamijeniti osobne kontakte i susrete. Za par godina, IGSM prijateljstva možda će prerasti u važne poslovne kontakte sa ljudima u različitim dijelovima svijeta. A najdragocjenija je prilika koju ćete dobiti da vidite kako studenti istog fakulteta, ali u drugoj zemlji žive, rade i provode svoje slobodno vrijeme.

Ana Kuveždić